

DEN EKSTRA CHANCES GUD

"Derefter kom Herrens Ord for anden gang til Jonas: "Rejs til den store by Nineve og forkynd til byen det, jeg befaler dig." (Jonas' Bog 3:1-2)

Det er svært at finde en mere vidunderlig sætning i Bibelen end denne: "Derefter kom Herrens Ord for anden gang til Jonas." Disse ord afslører Guds utrolige kærlighed til sit egensindige folk. Selvom Jonas gjorde alt, hvad han kunne for at modsætte sig det første kald fra Gud, så kaldte Gud ham igen, efter han havde omvendt sig – selvom Gud på ingen måde var forpligtet til at gøre det. Han gjorde det ud af barmhjertighed og nåde.

Mange af os, som tror, at Gud har givet os et ord at overbringe til andre, er især taknemmelige for chance nummer 2 – eller chance nummer 102. Det er ren nåde fra Guds side. Han har enhver ret til at udelukke os fra tjenesten og aldrig mere bruge os, i samme øjeblikke vi har klokke i det. Men Han er en tålmodig Gud, der giver sine tjenere den fornødne ekstra chance.

Gud var fast besluttet på at udføre arbejdet igennem Jonas, så Han gav ikke op overfor denne modvillige profet. Så opsat er Gud ofte på at udføre sit værk igennem et menneske. Betragt det på denne måde: Gud havde noget, som skulle gøres – at forkynde i Nineve. Han kunne have brugt hvad som helst eller hvem som helst til at få det gjort, men Han ønskede at bruge Jonas. Hvis Gud bad os om at nå en by på størrelse med Nineve, så ville vi have båret os helt anderledes an. Først ville vi formentlig blive lamslåede af fortvivlelse over opgavens størrelse; men hvis vi nåede forbi dette punkt, ville vi sætte os ned for forsigtigt at lægge vores planer. Vi ville formentlig dele byen og dens forstæder op i forskellige missions-distrikter; vi ville mindst have brug for flere hundrede, hvis ikke tusinder, af habile missionærer. Vi ville begynde at udregne, hvor mange penge og hvor stor en bygning vi ville få brug for, for derefter at iværksætte det fornødne maskineri til at få jobbet udført. Men ikke desto mindre gjorde Gud tingene på en anden måde. En by havde behov for at blive nået, så Gud frembragte en mand – og ved utrolig udholdenhed og betagende nåde gjorde Han denne ene mand kvalificeret til at udrette jobbet. Det er ikke fordi det er forkert af os at planlægge og organisere efter bedste evne, men vi bør altid huske, at Gud har enhver ret og grund til at tilsidesætte vores planlægning og vores organisering. Vi bør tilmed forblive fuldstændig trygge ved, at Han gør det. Somme tider arbejder Gud helt uden for de forventede rammer.

Bemærk, hvad Gud bad Jonas om at gøre anden gang: "Forkynd til byen det, jeg befaler dig." I kapitel 1 bad Gud profeten om at råbe ud over Nineve, at Gud havde opdaget deres ondskab, men denne gang beder Gud simpelthen bare Jonas om at tage derhen og afvente videre instruktioner. Sådan arbejder Gud tit, og vores kødelige natur finder det ofte irriterende, at Han gør det på den måde. Vi vil gerne have det hele forklaret lang tid i forvejen, inden vi tager det første skridt, men sådan behandler Gud os sjældent. Rent faktisk demonstrerer historien om Jonas, hvorfor Gud så ofte leder os ét skridt ad gangen uden at fortælle os mere. Da Gud fortalte Jonas, hvad han skulle sige i Nineve, nægtede han at adlyde kaldet. Gud fortæller os ofte kun, hvad vi kan holde til at høre i det pågældende øjeblik.

Vi takker normalt Gud for Hans Ord og for, hvad Han viser os. Hvornår var sidste gang, du takkede Ham for, hvad Han ikke fortalte dig? Nogle gange er Hans godhed vist stærkest ved, hvad Han ikke siger, fordi Han ved, at vi ikke er klar til at høre det. Brug noget tid i dag på at takke Gud for alle de ekstra chancer, Han har givet dig. Brug derefter noget tid på at takke Ham for de ting, Han ved sin nåde ikke har åbenbaret for dig. Fader ved trods alt bedst...

Af David Guzik.